

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1263	Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως 1 Ἰουνίου 2006	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Πιστεύουμε σ' αὐτὸν ποὺ ζῆ καὶ βασιλεύει

«Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας» (θ. Λειτ.)

Ο ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, πάντοτε θρησκεύει. Εἶνε ἔμφυτη στὴν καρδιά του ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ, καὶ κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ τὴν ξερρίζωσῃ. Ὅπως ἀγαπάει τὸ παιδί τὴ μάνα καὶ ἡ μάνα τὸ παιδί, ἔτσι μέσα μας, πιὸ ἰσχυρὸ κι ἀπὸ τὸ μητρικὸ φίλτρο, εἶνε **τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα**. Ὁ ἄνθρωπος πάντοτε θρησκεύει. Τί θὰ πῆ θρησκεύει; Πιστεύει. Καὶ τί πιστεύει; Ὅτι **ὑπάρχει Θεός**, ὅπως ἄλλωστε εἶνε καὶ λογικὸ. Σὲ ὅλους ὑπάρχει ἡ πίστι σὲ πλάστη ποὺ δημιούργησε τὰ σύμπαντα.

Διαφέρουν βέβαια οἱ ἄνθρωποι ὡς πρὸς τὴν ἀντίληψι περὶ Θεοῦ. Ὑπάρχουν ποικίλες πίστεις καὶ δόγματα, **πολλὰς θρησκείας**. Ἄλλ' ἐὰν με ρωτήσετε, ποιά ἀπ' ὅλες εἶνε ἡ ἀληθινή, θὰ σὰς ἀπαντήσω· ἀληθινὴ εἶνε μία καὶ μόνο, ἡ δική μας πίστις, **ἡ ὀρθόδοξος πίστις**. Γιατί μόνο ἡ δική μας πίστις εἶνε ἀληθινή, καὶ δὲν εἶνε καὶ τῶν Τούρκων ἢ τῶν Ἑβραίων ἢ τῶν ἄλλων; Διότι τὴ δική μας πίστις δὲν τὴ θεμελίωσε ἄνθρωπος· τὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία τὴν ἱδρυσε μὲ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἀπλῶς ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἶνε Θεάνθρωπος.

Ὁ Χριστός εἶνε Θεός. Ἔχετε ἀποδείξεις; θὰ μᾶς ἐρωτήσουν. Μάλιστα. Εἶνε Θεός· τὸ φωνάζει ἡ διδασκαλία του, ὁ ἅγιος βίος του, οἱ προφητεῖες του, τὰ θαύματά του. Ἀπὸ τὰ θαύματά του τὸ μεγαλύτερο εἶνε ἡ Ἀνάστασις, τὸ ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε· μετὰ ἀκολουθεῖ, δεύτερο θαῦμα, αὐτὸ ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα, ἡ ἀνάληψις του· καὶ τρίτο θαῦμα εἶνε ἡ Πεντηκοστή, ποὺ θὰ ἐορτάσουμε σὲ δέκα μέρες.

Ὁ Χριστός, ὅταν ἀναστήθηκε, ἐπὶ σαράντα μέρες περπατοῦσε ἐπάνω στὴ γῆ καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ φανερώθηκε κατ' ἐπανάληψιν σὲ δικούς του ἀνθρώπους. Προτοῦ νὰ φύγῃ καὶ ν' ἀναληφθῇ στὸν οὐρανό, ἔδωσε στοὺς μα-

θητάς του ἐντολὴ νὰ μαζευτοῦν σὲ κάποιο ὕψωμα, στὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Ἐκεῖ συγκεντρώθηκαν ὅλοι, ἄντρες - γυναῖκες, καὶ ἄκουγαν τὰ λόγια του, τὶς τελευταῖες παραγγελίες τοῦ Χριστοῦ. Τὴν ὥρα ἐκείνη λοιπὸν ἐγίνε τὸ θαῦμα. Ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμά τους· ἐμεῖς πιστεύουμε. Τί ἐγίνε; Τὰ εὐλογημένα πόδια τοῦ Χριστοῦ, τὰ πόδια ποὺ τρία ὀλόκληρα χρόνια ὤργωσαν τὴν Παλαιστίνη, τὰ πόδια ποὺ ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι καρφώσαμε στὸ σταυρό, ἔπαυσαν πλέον νὰ πατοῦν ἐπάνω στὴ γῆ. Ὁ Χριστὸς **ἄρχισε νὰ ὑψώνεται στοὺς οὐρανοὺς!** Φαίνεται αὐτὸ ἀπίστευτο; Ἄλλὰ γιατί; «*Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν*» (Λουκ. 18,27). Ὁ Χριστός, ποὺ ἔδωσε στὸν ἀετὸ τὴ δύναμι νὰ πετᾷ, δὲν εἶχε τὴ δύναμι ν' ἀνεβῆ ὁ ἴδιος ψηλά;

Προτοῦ ν' ἀναχωρήσῃ ἔδωσε ἐντολὴ στοὺς ἁγίους ἀποστόλους νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα· νὰ μείνουν ἐκεῖ καὶ νὰ περιμένουν νὰ ἔλθῃ τὸ πανάγιο Πνεῦμα, ποὺ θὰ τοὺς ἔδινε μιὰ ἐξαιρετικὴ δύναμι γιὰ νὰ διδάξουν τὸ εὐαγγέλιο. Καὶ πράγματι κάθισαν στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δέκα μέρες μετὰ τὴν Ἀνάληψι **ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο** καὶ τοὺς ὥπλισε μὲ τὴ δύναμί του γιὰ τὸ ἔργο τους.

Δύο πράγματα θέλω ἐδῶ νὰ ὑπογραμμίσω.

- Τὸ πρῶτο. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δείχνει, ὅτι **αὐτὸς ποὺ πιστεύουμε ζῆ καὶ βασιλεύει**. Δὲν πέθανε ὅπως πεθαίνουν καὶ λησμονοῦνται ὅλοι οἱ ἄλλοι. Ὁ Χριστὸς καὶ μετὰ ἑκατὸ χρόνια καὶ μετὰ διακόσια χρόνια καὶ μετὰ τριακόσια χρόνια καὶ μετὰ χίλια χρόνια, καὶ πάντοτε θὰ ζῆ. Εἶνε Θεός, ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησία του.

Γι' αὐτὸ ὁποῖος πάει κόντρα στὸ Χριστό — ὁποῖος καὶ νὰ 'νε αὐτός, εἴτε μικρὸς εἴτε μεγάλος, εἴτε γυναῖκα εἴτε ἄντρας, εἴτε ἀπλὸς

άνθρωπος είτε κυβερνήτης ή πρόεδρος δημοκρατίας ή όσοδήποτε ισχυρός κι αν είναι—, **όποιος πάει κόντρα με το Χριστό θα γίνη στάχτη.** Τό είπε ό ίδιος· Ποιός άνθρωπος με γυμνά πόδια δίνει κλωτσιές στα καρφιά; "Αν τό κάνη, θα είναι τρελλός. Τά καρφιά δέ θα πάθουν τίποτε· αυτός θα πονέση και θα πληγωθή, θα ματώσουν οί σάρκες του. Είναι ό λόγος που είπε ό Χριστός στον απόστολο Παύλο, όταν εκείνος τόν καταδίωκε άκόμη πηγαίνοντας προς τή Δαμασκό: «*Σκληρόν σοι προς κέντρα λακτίζειν*» (Πράξ. 26,14). Είναι πολύ σκληρό και μάταιο νά δίνης κλωτσιές επάνω στα καρφιά. Είναι λοιπόν αήττητος ό Χριστός. Η τελική νίκη άνήκει σ' αυτόν, άσχέτως αν στην παρούσα ζωή δέν φαίνεται νά έπικρατή άμέσως και παντού τό θέλημά του. Έμεις πιστεύουμε όχι στο «*έδω και τώρα*»: έμεις πιστεύουμε στο «*νύν και άεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων*».

Έδω βρίσκεται ή διαφορά· αυτή είναι ή θρησκεία μας. "Όλοι θα πεθάνουμε, εκείνος «*μένει εις τόν αιώνα*» (Ιωάν. 8,35· 12,34· Έβρ. 7,24). Σας έρωτώ· πριν έκατό χρόνια ποιός κυβερνούσε τήν Ελλάδα; Τότε γινόταν θόρυβος μεγάλος γύρω από τό όνομά του, τώρα πρέπει ν' άνοίξης τήν ιστορία για νά τό βρής κάπου γραμμένο με ψιλά γράμματα.

● Τό ένα που μάς διδάσκει ή Άνάληψις είναι αυτό. Τό άλλο είναι, ότι τήν ώρα εκείνη τής θείας Άναλήψεως οί μαθηται και ή Παναγία μητέρα του Χριστού τόν έβλεπαν ν' άνεβαίνη συνεχώς στα ύψη, νά πετάη στα ούράνια σαν χρυσάετος, και έμειναν έτσι, νά κοιτάζουν έκθαμβοι ψηλά στον ούρανό· συνεχώς εκεί, και μόνο εκεί. Τί μάς λέει αυτό; "Όπως εκείνοι, που άποτελοῦσαν τότε τήν πρώτη Έκκλησία, είχαν τά μάτια τους καρφωμένα επάνω ψηλά, έτσι κ' έμεις ή σημερινή Έκκλησία, αν είμεθα Χριστιανοί, πρέπει **νά χουμε τά μάτια μας στον ούρανό. Η πατρίδα μας είναι ό ούρανό.** Ρώτησαν κάποτε ένα φιλόσοφο· —Ποιά είναι ή πατρίδα σου; Αυτός δέν άπαντοῦσε. Τόν ρωτούν πάλι· —Ποιά είναι ή πατρίδα σου, που γεννήθηκες; —Θέλετε νά μάθετε ποιά είναι ή πατρίδα μου; Περιμένετε, τούς λέει. Ήταν πρωϊ· έγινε μεσημέρι, βράδιασε. "Όταν έγινε νύχτα και βγήκανε τά άστρα, τότε σήκωσε τό χέρι, έδειξε τόν ούρανό και τούς λέει· —Νά ή πατρίδα μου· ό ούρανό, αυτή είναι ή πατρίδα μου... "Ο ούρανό! μεγάλο δίδαγμα μάς δίνει ή σημερινή ήμέρα.

Δέν είναι ή γή ή πατρίδα μας. Αυτό ή γή, πάνω στην όποία καθόμαστε και πάνω στην όποία φιλονικοῦμε και γλεντούμε και διασκε-

δάζουμε και όργιάζουμε για ένα μικρό χρονικό διάστημα ζωής, αυτή ή γή τί είναι; Έν συγκρίσει με τά άστρα, με τούς γαλαξίες, με τό άπέραντο σύμπαν, είναι ένα κουκκί άμμου - τί νομίζετε; "Ό,τι είναι ένα κουκκί τής άμμου, αυτό είναι όλόκληρη ή γή, με τά βουνά, με τούς κάμπους, με τά δάση, με τούς ώκεανούς, με τά πλούτη, με τούς θρόνους, με τίς βασιλείες, με τούς έρωτες, με τίς γυναίκες, με τά όργια· ένα κουκκί άμμου. Τί θα λέγατε, αγαπητοί μου, αν βλέπατε δυό ανθρώπους νά σκοτώνονται με τά μαχαίρια, τούς πλησιάζατε και ρωτούσατε, Γιατί σκοτώνεστε; κι αυτοί σās άπαντοῦσαν· Νά, μαλώνουμε για ένα κουκκί άμμο... Δέ θα λέγατε ότι είναι τρελλοί; Και πράγματι τρελλός είναι όποιος μαλώνει για ένα κουκκί άμμο, και άδιαφορεϊ για τόν κόσμο τής αιωνιότητος που τόν περιμένει.

* * *

Αυτά τά δυό μεγάλα μηνύματα σαλπίζει σήμερα ή Έκκλησία. Τό πρώτο, ότι ό Χριστός ζή και βασιλεύει εις τούς αιώνας, σημαίνει ό,τι, όσο κι αν πολεμήσουν τήν Έκκλησία οί σπειρες τών άθέων που βάλθηκαν νά τήν ξερρίζωσουν, **δέ θα πετύχουν τίποτα.** Μιά θρησκεία που έζησε στο ξεκίνημά της τρεις αιώνες διωγμών από Ρωμαίους αυτοκράτορες, πέρασε έπειτα τετρακόσα και πεντακόσα χρόνια σκλαβιάς κάτω από σουλτάνους, έζησε τή δοκιμασία του όλοκληρωτισμού τών άθέων καθεστώτων, αλλά και τόν ξερριζωμό τής Μικράς Άσίας, θα ξεπεράση και κάθε άλλη δοκιμασία. Οί πρόγονοί μας κράτησαν τήν πίστι τών πατέρων. Η θρησκεία του Χριστού **δέν ξερρίζώνεται.** Θα μείνη αιωνίως. Κι όποιος τά θάλη μαζί της, θα γίνη στάχτη· **είνε νάνος, πολύ μικρός** και άσήμαντος μπροστά στο Χριστό, τόν αιώνιο βασιλέα του ούρανού και τής γής, που ζή και βασιλεύει εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Και τό δεύτερο μήνυμα, τό νά έχουμε τό μυαλό και τήν καρδιά μας προσηλωμένα στο Θεό, σημαίνει, **νά αγαπήσουμε τό Χριστό** με όλη τή δύναμή μας. Νά μη ζοῦμε σαν τά κτήνη, σαν τά ζώα, αλλά νά ύψωνώμεθα σε ζωή πνευματική. Μη συρώμεθα στο χώμα σαν σαῦρες και σκουλήκια, αλλά **σαν άετοι νά πετούμε σε ύψη.** Άετός ήταν κάποτε ή πατρίδα μας, και άετοι πρέπει νά γίνουμε πάλι όλοι. Νά πετούμε ψηλά, πολύ ψηλά.

Παιδιά τών Έλλήνων, παιδιά του Πόντου, παιδιά τής Μικράς Άσίας, ύμνεϊτε και ύπερψοῦτε Χριστόν εις τούς αιώνας· άμήν. Μείνατε κοντά στο Χριστό και θα είστε εύλογημένοι.

† **έπίσκοπος Αύγουστινος**